

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **BENLUX, s. r. o., v likvidaci**, se sídlem Bruzovská 3204, 738 01 Frýdek - Místek, adresa pro doručování: Ing. V. K., likvidátor společnosti BENLUX, s. r. o., v likvidaci, zastoupená Mgr. Ritou Kubicovou, advokátkou se sídlem Ruská 87/11, 703 00 Ostrava - Vítkovice, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 2. 2006, č. j. 11012/140/2005, č. j. 12531/140/2005 a č. j. 12532/140/2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 8. 2006, č. j. 22 Ca 161/2006 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasačních stížnostech.
- IV. Ustanovené advokátce Mgr. Ritě Kubicové **se n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími ze dne 7. 2. 2006 zamítl žalovaný odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru na daň z převodu nemovitostí, proti platebnímu výměru na daňové penále na daň z nemovitostí a proti výzvě k zaplacení nedoplatku na daň z nemovitostí.

Proti rozhodnutím žalovaného brojila žalobkyně žalobou ke Krajskému soudu v Ostravě; současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. Jelikož žalobkyně k výzvě soudu nedoložila své majetkové poměry, zamítl krajský soud její žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků a dne 24. 7. 2006 ji vyzval k uhrazení soudního poplatku; výzva byla žalobkyni doručena fikcí dne 10. 8. 2006. Jelikož žalobkyně soudní poplatek nezaplatila, vydal krajský soud dne 17. 8. 2006 usnesení č. j. 22 Ca 161/2006 - 27, jímž řízení o žalobě zastavil.

Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně kasační stížnost, v níž namítla nesprávné posouzení otázky osvobození od soudního poplatku, když se soud nezabýval tím, že žalobkyni byl zcizen veškerý movitý i nemovitý majetek, neměla žádné účty a v pokladně byla minimální hotovost a závazky vůči věřitelům. Soud ani neuvedl, jak měla žalobkyně uhradit soudní poplatek, když úvěr žalobkyně nedostane pro neexistenci majetku k ručení a v případě půjčky by ji nemohla splácet a jednalo by se nepochybně o podvodné jednání. Podle žalobkyně soud zcela nedostatečně objasnil a doložil majetkové poměry. Proti usnesením o zamítnutí žádosti o osvobození od soudního poplatku a o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce podala žalobkyně řádné odvolání, které však nebylo odesláno včas, a proto žalobkyně požádala o prominutí zmeškání lhůty. Ke zdravotnímu stavu likvidátora žalobkyně uvedla, že je způsoben tím, že obecné soudy (krajský a Nejvyšší správní soud) nečiní nic k tomu, aby likvidátorovi byla činěna řádná správa daní od roku 1992. Likvidátor nepobírá za likvidaci žádné finanční prostředky - odměnu má obdržet až po skončení likvidace společnosti. Zamítnutím žaloby došlo k situaci, kdy jsou po žalobkyni požadované daně, které nestanoví žádný zákon - daň z krádeže movitého majetku. Rozhodnutí soudu o zamítnutí žaloby pro nezaplacení soudního poplatku přesto, že žalobkyně soud upozornila, že je zcela bez finančních prostředků, je rozhodnutím vydaným v rozporu s cílem a účelem o. s. ř. a účelem a posláním soudů. Zamítnutím žaloby bude zcela legalizováno nezákonné jednání správce daně a žalovaného - tj. že žalobkyně je povinna platit daň z převodu nemovitostí i z ukradeného movitého majetku. To je v rozporu se zákonem o dani z převodu nemovitostí a s článkem 11 odst. 5 Listiny.

Závěrem žalobkyně navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě, rozhodl o osvobození žalobkyně od soudních poplatků a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve poznamenává, že předmětná kasační stížnost napadá usnesení krajského soudu o zastavení řízení, a proto přichází pro žalobkyni v úvahu z povahy věci pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Nejvyšší správní soud může posoudit pouze správnost závěrů krajského soudu, které jej vedly k zastavení řízení; nemůže se však zabývat námitkami žalobkyně směřujícími k údajnému nezákonnému jednání správce daně a žalovaného, neboť ty se týkají samotného posouzení důvodnosti podané žaloby, nikoliv důvodnosti zastavení řízení. Obdobně je třeba nahlížet i na námitky týkající se osvobození od soudních poplatků: žádost o osvobození od soudních poplatků byla krajským soudem zamítnuta v usnesení ze dne 16. 6. 2006, č. j. 22 Ca 161/2006 - 18. Kasační stížnost podanou proti tomuto rozhodnutí shledal Nejvyšší správní soud opožděnou (viz výše) a nemohl se jí tedy zabývat, ačkoliv právě v tomto řízení by bylo ze strany Nejvyššího správního soudu možné se k otázce osvobození od soudních poplatků vyjádřit. Promeškání lhůty k podání kasační stížnosti jde zcela k tíži žalobkyně, jež si

nedostatečně chránila svá práva. V řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení o žalobě nemůže Nejvyšší správní soud podrobit přezkumu úvahy krajského soudu, které ho vedly k zamítnutí žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků, neboť zamítnutí této žádosti je rozhodnutím nezávislým na rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení. V uvedených případech jde o jiné důvody kasační stížnosti, než které umožňuje citovaný § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a tyto námitky jsou tedy ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelné.

Podle § 9 odst. 1 zákona České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, má soud povinnost vyzvat poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, pokud poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti nebyl zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Předpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je tedy to, že poplatek nebyl zaplacen, účastník byl k jeho zaplacení vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy a že marně uplynula lhůta k zaplacení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2006, č. j. 1 As 27/2005 - 87, www.nssoud.cz).

Žalobkyně nicméně v kasační stížnosti nesplnění některé z uvedených podmínek nenamítá. Poukazuje zejména na skutečnost, že soud upozornila, že je zcela bez finančních prostředků, a soud přesto řízení zastavil (nikoliv zamítl žalobu, jak nesprávně uvádí žalobkyně). K tomu lze uvést, že pokud žalobkyně tvrdila, že nedisponuje finančními prostředky, avšak krajský soud ji neosvobodil od soudních poplatků, nezabývá ji pouhá existence takového tvrzení o nemajetnosti povinnosti soudní poplatek zaplatit. Pokud tak neučiní, nemůže očekávat jiný následek, než zastavení řízení. Rovněž obecné tvrzení žalobkyně, že postup krajského soudu je v rozporu s cílem a účelem o. s. ř. a účelem a posláním soudů, je nedůvodné. Předně soudy ve správním soudnictví se řídí jiným procesním předpisem – soudním řádem správním (použití o. s. ř. je zde omezeno). Krajský soud pak svým rozhodnutím o zastavení řízení nikterak neporušil účel s. ř. s., resp. soudů - ochranu (veřejných subjektivních) práv; naopak krajský soud zcela v souladu se zákonnou úpravou poté, kdy žalobkyně ani na výzvu nesplnila svou zákonnou poplatkovou povinnost, řízení zastavil. Nejvyšší správní soud na tomto místě zdůrazňuje, že soudní poplatek je žalobkyně povinna zaplatit již při podání žaloby, a splnění poplatkové povinnosti tedy není vázáno až na výzvu soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 As 24/2004 - 49, www.nssoud.cz). Pokud se žalobkyně cítí být poškozena neprojednáním své žaloby, nemůže z toho vinit soudy, když tento stav zapříčinila především sama svou nečinností.

Pokud se týká tvrzení žalobkyně o zdravotním stavu jejího likvidátora a jeho odměně, jsou tato pro posouzení zákonnosti usnesení krajského soudu o zastavení řízení zcela nerozhodná, neboť nedosvědčují nesplnění podmínek pro vydání takového usnesení. Má-li žalobkyně za to, že likvidátor není schopen dostát svým povinnostem vyplývajícím pro něj z této funkce, umožňuje § 71 Obchodního zákoníku jeho odvolání, resp. vzdání se funkce.

Požadovala-li žalobkyně v petitu kasační stížnosti, aby Nejvyšší správní soud rozhodl též o osvobození žalobkyně od soudních poplatků (patrně pro řízení o žalobě), pak je nutno uvést, že Nejvyšší správní soud nemůže žalobkyni vyhovět: o osvobození od soudních poplatků rozhoduje vždy krajský soud (a to i v případě osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti, kdy krajský soud koná přípravné práce před předložením kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu – srov. § 108 s. ř. s.). Řízení o žalobě bylo navíc ukončeno

pravomocným rozhodnutím krajského soudu (usnesením o zastavení řízení), a proto je rozhodování o osvobození od soudních poplatků pro toto řízení bezpředmětné. I kdyby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu o zastavení řízení, bylo by rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků pro nové řízení opět v kompetenci krajského soudu: Nejvyšší správní soud by mohl rozhodovat pouze o kasační stížnosti proti případnému rozhodnutí krajského soudu o osvobození od soudních poplatků.

Jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s.: žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly. Zástupkyni, která byla žalobkyni ustanovena soudem, nepřiznal Nejvyšší správní soud mimosmluvní odměnu ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu), neboť tato neučinila ve věci žádný právní úkon.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2008

JUDr. Marie
Žiškova
předsedkyně senátu